

שאלות חזרה דף לה: "השוכר פרה מחברו" – לו: "אתמר פשע בה ויצאת לאג

הקדמה:

- שומר חינם – פטור על הכל וחייב על פשיעה.
- שוכר ושומר שכר – חייבים על גניבה ואבידה וכ"ש על פשיעה ופטורים על אונס.
- שואל – חייב על הכל חוץ ממתה מחמת מלאכה.
- קרבן אשם – חייבים שנשבע לשקר והרוויח על ידי כך ממון. (כפירת ממון)
- קרבן חטאת – חייבים שנשבע לשקר ללא רווח ממוני. (ביטוי שפתיים)

"אדם השכיר פרה לחברו, וחברו השאילה לאחר ומתה הפרה אצל השואל"

- 1) למי השואל משלם? ומה הטעם? ת"ק - משלם לשוכר. (השוכר נשבע ונפטר) משום שמסרה לבעל דעת. ר' יוסי - משלם לבעלים. (השוכר נשבע ונפטר) משום שאומר "אין רצוני שיהא פקדוני ביד אחר"
- 2) במה השוכר קונה את הפרה? [הו"א, ומסקנה] בהו"א - קונה בשבועה. ובמסקנה - קונה במתנת הפרה.
- 3) לפי המסקנה הנ"ל, מדוע נשבע השוכר? בכדי להפיס דעתו של בעל הבית.
- 4) כתוב מקרה בו הבעלים יהיה חייב לשוכר כמה פרות? [ר' זירא] הבעלים השכיר פרה ל100 ס, וחזר ושאל מהשוכר 90 יום, וחזר השוכר ושכר 80 יום, וחזר הבעלים והשאיל ל 70 יום, ומתה הפרה, חייב לשוכר 2 פרות על כל שאלה ושאלה, ועוד 2 פרות להשלים את ימי השכירות.
- 5) מה הקשה רב אחא מדיפתי לרבינא? למה צריכים לשלם כל כך הרבה פרות, הרי זה אותה פרה שנכנסה משכירות לשאלה, ומשאלה לשכירות. (וכן סובר מר בר רב אשי).
- 6) מה תירץ לו רבינא? אם הפרה הייתה חיה היה פטור מהתשלומין אבל עכשיו צריך לשלם במורת תשלומין על כל אחד ואחד.

"אמר ר' ירמיה פעמים ששניהם בחטאת פעמים באשם שהשוכר בחטאת

והשואל באשם פעמים שהשוכר באשם והשואל בחטאת"

מה נשבעו	המקרה	מה נשבעו	המקרה	מה נשבעו	המקרה	מה נשבעו	המקרה
מתה מחמת מלאכה	נגנבה	מתה מחמת מלאכה	מתה כדרכה	מתה מחמת מלאכה	נגנבה	נאנסה	מתה כדרכה
שוכר - חייב אשם שואל - חייב חטאת		שוכר - חייב חטאת שואל - חייב אשם		שוכר - חייב אשם שואל - חייב אשם		שוכר - חייב חטאת שואל - חייב חטאת	

מה החידוש בדברי ר' ירמיהו הרי אלו משניות מפורשות במסכת שבועות? [שהכופר בממון - חייב אשם, ועל ביטוי שפתיים - חטאת] לאפיקו מדברי ר' אמי - שאמר שחייבים על שבועת ביטוי רק שנשבע מעצמו, אבל כשהשביעו אותו ב"ד וכפר - לא חייב חטאת, קמ"ל שחייב אף שהשביעו אותו ב"ד.

1. א"ל – אמר ליה.
2. במאי קני להאי – במה קונה לזה.
3. ונימא ליה – ונאמר לו.
4. דל אנת ודל שבועתך ואנא משתעינא דינא בהדי שואל – תוריז אותך ואת שבועתך
אדבר עם אם השואל
5. היכי דמי – איך מדובר.
6. אגרה מיניה – שכר ממנו.
7. והדר שיילה מיניה – וחזר ושאל ממנו.
8. תמנן יומי – שמונים ימים.
9. חדא – אחד.
10. עיילה ואפקה - העלה והוציא.
11. דתרוייהו קא כפרי ממונא – ששניהם כופרים בממון.
12. וקא פטרי נפשיהו – ופוטרים עצמם.
13. מאי קמ"ל – מה אתה בא להשמיע לנו. (מה החידוש)
14. לאפוקי – להוציא.

"אתמר שומר שמסר לשומר"

רב אמר פטור ור' יוחנן אמר חייב אמר אביי לטעמיה דרב לא מבעיא שומר חנם שמסר לשומר שכר דעלווי עלייה לשמירתו אלא אפילו שומר שכר שמסר לשומר חנם דגרועי גרעה לשמירתו אלא אפילו שומר שכר דעלווי עלייה לשמירתו חייב דא"ל אין רצוני שיהא פקדוני ביד אחר אמר רב חסדא הא דרב לאו בפירוש אתמר אלא מכללא דהנהו רצוני דכל יומא הוו מפקדי מרייהו גבה דההיא סבתא יומא חד אפקדינהו לגבי חד מינייהו שמע קלא בי הלולא נפק אזל אפקדינהו לגבה דההיא סבתא אדאזל ואתא אגנוב מרייהו אתא לקמיה דרב ופטריה מאן דחזא סבר משום שומר שמסר לשומר פטור ולא היא שאני התם דכל יומא נמי אינהו גרייהו גבה דההיא סבתא הוו מפקדי להו יתיב ר' אמי וקאמר לה להא שמעתא איתיביה ר' אבא בר למל לר' אמי השוכר פרה מחבירו והשאילה לאחר ומתה כדרכה ישבע השוכר שמתה כדרכה והשוואל משלם לשוכר ואם איתא לימא ליה אין רצוני שיהא פקדוני ביד אחר א"ל הכא במאי עסקינן בשנתנו לו (רשות הבעלים) להשאיל אי הכי לבעלים בעי לשלומי דאמרו ליה לדעתך מתיב רמב"ם בר חמא המפקיד מעות אצל חבירו צררן והפשילן לאחוריו מסרן לבנו ובתו הקטנים ונעל בפניהם שלא כראוי חייב שלא שמר כדרך השומרים טעמא דקטנים הא גדולים פטור אמאי נימא ליה אין רצוני שיהא פקדוני ביד אחר אמר רבא כל המפקיד על דעת אשתו ובניו הוא מפקיד אמרי נהרדעי יקא נמי דקתני או שמסרן לבנו ובתו הקטנים חייב הא לבנו ולבתו הגדולים פטור מכלל דלאחרתי לא שנא גדולים ולא שנא קטנים חייב דאם כן ליתני קטנים סתמא שמע מינה אמר רבא הלכתא שומר שמסר לשומר חנם מבעיא שומר שכר שמסר לשומר חנם דגרועי גרעה לשמירתו אלא אפילו שומר חנם שמסר לשומר שכר חייב מאי טעמא דאמר ליה את מהימנת לי בשבועה האיך לא מהימן לי בשבועה:

רב אמר פטור. מכל מה שהיה נפטר אם שמרה הוא עצמו: **חייב.** אפ"ל באונסין: **ולא מבעיא כו'.** דפטור מן האונסין ואין לך לומר פשיעה היא זו שמסרה לאחר: **מרייהו.** פשוטי"ר בלע"ז: **מאן דחזא.** אחד מן התלמידים ששמע מפיו דפטריה סבר שומר שמסר לשומר כו': **הוּוּ מפקדי לה.** דלא מצו אמרי ליה אין רצוננו שיהא בידה: **להא שמעתא.** דר' יוחנן רביה: **אי הכי לבעלים בעי לשלומי.** שואל שהם השאילוה לו: **דאמרי ליה.** בעלים לשוכר: **לדעתך.** כרצונך אם תרצה להשאילה לו ימי שכירותך אין אנו מקפידין הלכך הוא השאילה והבעלים אין יכולין לומר אין רצוננו: **מסרן לבנו כו'.** או שמסרן לבנו ולבתו הקטנים: **בפניהם.** בפניהם וקטנים שלא יצאו לחוץ ויאבדו המעות: (רש"י) **על דעת אשתו ובניו.** על דעת שהנפקד מוסרו לאשתו ובניו הגדולים ואין יכולין לומר אין רצוננו כו': **דיקא נמי.** דהאי דגדולים פטורין דוקא בניו נקט ולא אחרים: **ד"ב.** דלאחרים נמי גדולים פטור ליתני או שמסרן לקטנים סתמא: **בשבועה.** שלא פשע בה: **האיך לא מהימן לי.** ואני אומר שישנה בידו או אכלה או פשע בה: **פשע בה.** שלא נעל בפניה כראוי:

ללמוד

עבוד

המסר

המסר

המסר

המסר

המסר

המסר

המסר

המסר

המסר

המסר

המסר

המסר

המסר

המסר

המסר

המסר

המסר

המסר

המסר

המסר

המסר

ilimodvaod@achiyah.org